

telse, aldeles ingen. Thi jeg føler mig overbevist om, at der var stet et af to. Enten havde det vist sig, at Venstre var saa stærkt, at det kunde regere, og saa var det jo gaaget vel i den Retning, eller det havde vist sig, at Venstre var saa svagt, at det ikke ret længe kunde regere, og da var Højre atter kommen til Magten. Der var sikkert ingen Ståde stet. Men det, der er stet med det Regimente, der er ført her nu i 8 Aar, det er en Ulykke for Landet, det indbrømmes jo fra alle Sider. Ved første Behandling af Finansloven var jeg nærmere inde derpaa, jeg skal ikke vidtløftigere komme ind derpaa nu, men idet vi nu fremdeles fastholde det gamle Venstrestandpunkt, vil det høje Ting kunne forstaa, at det er os umuligt at gaa ind under den Fane, som føres af det Parti, der blev skabt ved Valgene i April, og derfor sigte vi nej til Finanslovsforslaget her.

Lauridsen: Ja, skønt jeg ikke anser det for en Heltedaa af stemme mod Finanslovsforslaget og endnu mindre kan anse det for nogen Heltedaa af sige „Stemmer ikke“, saa er det dog det, jeg denne Gang agter at gøre, og jeg skal tillade mig med ganske saa Ord at motivere min Afstemning. Som Finanslovsforslaget nu foreligger, saa erkendes det jo fra alle Sider, at det næppe er antageligt, at det næppe vil kunne gennemføres, og at det endnu trods det, der er passeret, er et Udtryk for Opposition. Men min Grund til at stille mig saaledes er den almindelige Uklarhed, som i indværende Aar hersker i dansk Politikk, med andre Ord, min Grund er den, at jeg opfatter den Politikk, der er dreven her i den sidste Tid, som et andet Udtryk for Begrebet Underfundighed, det tror jeg, nu er den Politikk, som drives her af de ledende, den er synonym med Ordet Underfundighed, og den vil ogsaa efterhaanden i Ordbøger blive opført ved Siden af det Ord.

Formanden (H. og Sbro): Det ærede Medlem maa ikke udtale sig, som Tinget skulde have drevet en underfundig Politikk, jeg kunde ikke forstaa det ærede Medlem anderledes, end at det var hans Mening.

Lauridsen: Jeg skal rette mig efter den højtærede Formand. Jeg skal altsaa sige, at jeg kan ikke rigtig tænke, at man vilde have for Eksempel sendt et Lovforslag som Jærnbanelovforslaget op, uden at der var noget, der laa bagved, som vi ikke kendte og ikke maatte kende. Den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører i Dag udtalte

sig, den Maade, hvorpaa han talte om Videnstaberens Afvikling, og den Maade, hvorpaa han formulerede sit Haab om, at det maatte blive til en Finanslov, var ogsaa for mig tilstrækkelig Anledning til at sige: „Stemmer ikke“, idet jeg nemlig tror, at Befolkningens Ønske er, at Oppositionen over for Regeringen ikke skal opgives, og jeg tror, at, naar dette Ting behandler Finansloven, bør det ste med det Formaal for Øje at lave en Finanslov, som i og for sig er Dødsaaaret til dette Ministerium. Som Finansloven nu foreligger, er det nok muligt, at der er tilstrækkelig Medicin, men netop de Omstændigheder, der ligge bagved, gøre mig mistænkelig, og da jeg ikke vil være med til en Finanslov, som accepteres af dette Ministerium, og som ikke er Udtryk for den Opposition, som jeg tror, Venstres Flertal her i Landet ønsker, skal gøre sig gældende som en Protest mod de nuværende Tilstande, agter jeg at forbeholde mig min Stilling, naar dette Forslag kommer til at foreligge igen, og det mener jeg, man gør bedst ved at sige: „Stemmer ikke“.

Den yngre Ordfører (S. Holm): Det er saa sjældent, vi have Lejlighed til at se det ærede Medlem, der sidst talte, imellem os. Men jeg behøver næppe at svare paa de Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte. Thi enten det ærede Medlem, som saa ofte ellers, er fraværende fra Tinget, eller han, som nu, siger Stemmer ikke! betyder det jo det samme. Derimod vil jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Ringtøbing Ants 1ste Valgtreds (S. C. Christensen). Det ærede Medlem har, saa vidt jeg kan se, taget en afdød Politiker til sit Forbillede og har i flere Henseender vist sig som en dygtig Discipel af ham med Hensyn til Arbejdsomhed og paa anden Maade. Men jeg vilde ønske, at det ærede Medlem alene vilde efterfølge den afdøde Politiker i hans gode Egenskaber. Derimod vil jeg ikke ønske, at det ærede Medlem vil føle sig forpligtet til ogsaa at efterfølge hin Politiker i de forskellige Luner, som han til forskellige Tider kan have haft. Denne Tanke om at arbejde paa Finansloven og gøre den færdig til tredje Behandling og saa, naar man har gjort det hele Arbejde færdigt, laa det ihjel ved at nægte Finanslovens Overgang til Landstinget, har altid forekommet mig at være et af de Luner, som ved en eller anden Lejlighed kom over den afdøde Politiker. Det Arbejde, Folketinget i en Aarrække har anvendt paa Finansloven, har ikke været noget fornuftigt Arbejde. Det har været et Arbejde,